

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף כ"ד ע"א

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאֲתַתְקֹן כְּדָקָא יְאוּת. (ואתעניש)

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, דְּוֹד, שְׁהִיָּה קָם בְּחִצּוֹת הַלִּילָה, לָמָּה הִתְעוֹרְרוּ עָלָיו בְּדִין? אֵלָּא דְּוֹד שׁוֹנָה, שְׁהוּא עֶבֶר בְּמָה שְׁנִקְשָׁר, וְצָרִיף דִּין, וּבְמָה שְׁעֶבֶר הוּא נִדּוֹן. הוּא חָטָא כְּנֶגֶד הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה וְלִירוּשָׁלַיִם הַקְּדוּשָׁה, וּמִשּׁוּם כֹּךָ גִּרַשׁ מִירוּשָׁלַיִם, וְהַמַּלְכוּת הוֹסְרָה מִמֶּנּוּ, עַד שְׁהִתְקֹן כְּרָאוּי (וְנִעֲנַשׁ).

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַהוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֶעְנִישׁ לִיה לְדוֹד עַל יְדָא דְּבִרְיָה, דְּכִתִּיב, (שְׁמוּאֵל ב' יב) הִנְנִי מְקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָא אוֹקִימָנָא, בְּגִין דְּאִי יָקוּם עָלֶיהָ פֶּר נָשׁ אַחֲרָא, לָא יִרְחֹם עָלֶיהָ. אָמַר לִיה, וְהָא אֲבִשְׁלוּם בְּעָא לְקַטְלָא לְאַבּוּי בְּכַמָּה עֵיטִין בִּישִׁין (דְּבַר) עָלֶיהָ, יִתִּיר מִפֶּר נָשׁ אַחֲרָא. אָמַר לִיה לָא שְׁמַעְנָא.

אמר רבי יהודה, מה זה שהקדוש ברוך הוא העניש את דוד על ידי בנו, שכתוב (שמואל ב'יב) הנני מקים עליך רעה מביתך? אמר רבי יוסי, הרי בארנו, משום שאם יעמד עליו איש אחר, לא ירחם עליו. אמר לו, והרי אבשלום רצה להרג את אביו בכמה עצות רעות (חבל תחבולות) עליו יותר מאדם אחר? אמר לו, לא שמעתי.

טקסט הזהיר

אמר ליה, אנא שמענא, דוד חטא בבת שבע סתם. אמר קודשא בריך הוא, לייתי ברא דבת אל נכר, וינקום נוקמתא, ומאן איהו. דא אבשלום, דברה דיפת תואר הוה, מקרבא. מכאן אוליפנא, מאן דנטיל אתתא דא בקרבא, וחמיד בה, לסוף נפיק מנה בן סורר ומורה. מאי טעמא בגין דעד כעז, לא פסקא מנה זוהמא, והא אוקמוה.

תרגום לעברית

אמר לו, אני שמעתי, דוד חטא בבת שבע סתם. אמר הקדוש ברוך הוא: יבא בן של בת אל נכר וינקם נקמה, ומיהו? זה אבשלום, שהיה בנה של יפת תאר, מהקרב. מכאן למדנו, מי שלוקח האשה הזו בקרב וחומד אותה, לסוף יוצא ממנה בן סורר ומורה. מה הטעם? משום שעד עכשו לא פסקה ממנו זהמה, והרי פרשוה.

טקסט הזהיר

רבי יוסי פתח ואמר, (ישעיה סב) נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו, האי קרא אוקמוה. אבל תא חזי, כל זמנא דבר נש חטי קמי דקודשא בריך הוא, אית דרגא דאשתמודעא לעילא לקבלי האי חטאה, לדיינא ליה לבר נש, ואסתכל (ס"א ואסתכן) עליה, אי תב בתיובתא שלימתא קמי מאריה, אתעבר חוביה, ודינא לא שלטא עלוי, ולא מאטי עלוי. אי לא תב, אתרשים ההוא חטאה לגבי ההוא דרגא. אוסיף למחטי, הא דרגא אחרא אזדמן לקבליה, ואסתכם בדרגא קדמאה, כדין בעיא תשובה יתיר. (ואי לא תב) ואי אוסיף למחטי, אוסיף דרגא על דרגא, עד דאשלים לחמשה דרגין.

רַבִּי יוֹסִי פָּתַח וְאָמַר, נִשְׁבַּע ה' בִּימִינוֹ וּבִזְרוּעַ עֲזוֹ, הַפְּסוּק הַזֶּה פֶּרְשׁוֹהוּ. אֲבָל בֹּא רֵא, כָּל זֶמֶן שֶׁאָדָם חוֹטֵא לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ דִּרְגָה אַחַת נוֹדַעַת לְמַעַלָּה כְּנֶגֶד הַחֲטָא הַזֶּה לְדוֹן אֶת הָאָדָם, וּמִסְתַּכֶּלֶת (וּמִסְכִּימָה) עָלָיו. אִם שָׁב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ, מַעֲבֵר חֲטָאוֹ וְאֵין הַדִּין שׁוֹלֵט עָלָיו וְלֹא מַגִּיעַ עָלָיו. וְאִם לֹא שָׁב, נִרְשָׁם אוֹתוֹ הַחֲטָא לְאוֹתָהּ הַדִּרְגָה. אִם הוֹסִיף לְחֲטֹא, הָרִי דִרְגָה אַחֶרֶת מְזַדְמָנֶת כְּנֶגְדּוֹ וּמִסְכִּימָה עִם הַדִּרְגָה הָרִאשׁוֹנָה, וְאִזְ צָרִיךְ תַּשׁוּבָה יִתְּרָה. (וְאִם לֹא שָׁב) וְאִם מוֹסִיף לְחֲטֹא, מוֹסִיף דִּרְגָה עַל דִּרְגָה, עַד שֶׁמִּשְׁשָׁלִים לְחֶמֶשׁ דִּרְגוֹת.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְּאַתְתָּקוֹן יְמִינָא לְקַבְּלִיהּ, וְאַסְתַּכֶּם עָלֶיהּ. הָא שְׁמַאלָא זְמִינָא, לְאַסְכְּמָא בִּימִינָא, וְלֹאֲתַכְלָלָא בִּיהּ. כִּיּוֹן דְּשְׁמַאלָא אֲסַתְכֶם בִּימִינָא, כִּדִּין לֹא תִלְיָא בְּתַשׁוּבָה, וְהָא אוּקְמוּהּ, וּכְדִין כָּלָא אֲסַתְכֶמוּ עָלֶיהּ בְּדִינָא, וְדִינָא שְׂרִיָא עָלֶיהּ.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שֶׁהֵימִין הִתְתַּקֵּן כְּנֶגְדּוֹ וְהִסְכִּים עָלָיו, הָרִי שְׁשֵׁמַאל מְזַמֵּן לְהִסְכִּים עִם הֵימִין וְלִהְיוֹת כָּל בּוֹ. כִּיּוֹן שֶׁשְׁשֵׁמַאל מְסַכֵּם עִם הֵימִין, אִזְ כָּבֵר לֹא תִלְוִי בְּתַשׁוּבָה, וְהָרִי פֶרְשׁוֹהּ, וְאִזְ הַכֹּל מְסַכִּימִים עָלָיו בְּדִין, וְהַדִּין שׁוֹרָה עָלָיו.

טקסט הזוהר

וְכַד דִּינָא אֲשֶׁתִּלִּים וְשְׂרִיָא עָלֶיהּ דְּבֵר נֶשׁ, כִּדִּין אֲסַתְיִים וְאַתְתָּקְנוּ אֶצְבָּעוֹן, חֶמֶשׁ בְּגוֹ חֶמֶשׁ, יְמִינָא בְּשְׁמַאלָא, לְאַחֲזָא דְהָא כָּלָא אֲסַתְכֶמוּ עָלֶיהּ בְּהָהוּא דִּינָא, וְיָדוּי מִתִּישְׁרוֹן, לְאַחֲזָא מְלָה בְּלֹא כְּוֹנָה דְּבֵר נֶשׁ, וְלֹא יִתְכּוּוֹן בִּיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שְׁמוֹת טו) יְמִינָהּ יִי' נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינָהּ יִי' תִּרְעֵץ אוֹיֵב. לְאַתְכְּלָלָא שְׁמַאלָא בִּימִינָא, וְאַשְׁלִים דִּינָא, וּכְדִין הוּא קִיַּימָא דְכָלָא. וְעַל דָּא, כַּד בָּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקִיַּימָא כָּלָא, כְּתִיב (יִשְׁעִיָּה סב) נִשְׁבַּע יִי' בִּימִינוֹ וּבִזְרוּעַ עֲזוֹ וְגו'.

וכשֶׁהָדִין נִשְׁלַם וְשׁוֹרָה עַל הָאָדָם, אִזּוּ מִסְתַּיִם וּמִתְקַנּוֹת הָאֲצָבָעוֹת חֲמֵשׁ בְּתוֹךְ חֲמֵשׁ, יִמִּין בְּשִׁמְאֵל, לְהִרְאוֹת שְׁהָרִי הַכֹּל הַסְפִּימוֹ עָלָיו בְּאוֹתוֹ דִּין, וַיִּדְּיוּ מִתִּישְׁרוֹת לְהִרְאוֹת דְּכָר בְּלִי כּוֹנֵת הָאָדָם, וְלֹא הִתְפּוֹן בּוֹ. וְעַל זֶה כָּתוּב, (שְׁמוֹת טו) יִמִּינָהּ ה' נֶאֱדָרִי בְּכַח יִמִּינָהּ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב, לְהַכְלִיל שְׁמֵאל בְּיָמִין, וְנִשְׁלַם הָדִין, וְאִזּוּ זֹהִי עֲמִידָה שֶׁל הַכֹּל. וְלָכֵן, כְּשֶׁרוֹצֶה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַיֵּם הַכֹּל, כָּתוּב (יִשְׁעִיָּה סב) נִשְׁבַּע ה' בְּיָמִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֲזוֹ וְגו'.

טקסט הזהר

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, כְּתִיב (וִיקְרָא כג) פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תִּמְרִים. פְּרִי עֵץ הָדָר, מֵאֵן הוּא. דָּא אֶתְרוֹג. וְכִי אֶתְרוֹג מֵעֵץ הָדָר הוּא, וְהָא כֶּמֶה קוֹצִין אֵת סַחְרָנִיָּה, מִכָּאן וּמִכָּאן, וְאֵת אִמְרַת פְּרִי עֵץ הָדָר. אֱלֹא רְזָא דְמִלָּה, דְּכְתִיב, (בְּרַאשִׁית ב) וַיִּבֶן יי' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלֶע אֲשֶׁר לְקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִיֶּאֱהָ אֶל הָאָדָם. וְכְתִיב (בְּרַאשִׁית ב) עֵצִים מִעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי, וְדָא הוּא פְּרִי עֵץ הָדָר. מִנְלָן דְּאָדָם עֵץ אֶקְרִי. דְּכְתִיב, (דְּבָרִים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה.

תרגום לעברית

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, כָּתוּב (וִיקְרָא כג) פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תִּמְרִים. פְּרִי עֵץ הָדָר מֵהָ הוּא? זֶה אֶתְרוֹג. וְכִי אֶתְרוֹג מֵעֵץ הָדָר הוּא? וְהָרִי כֶּמֶה קוֹצִים יֵשׁ סְבִיבוֹ, מִכָּאן וּמִכָּאן, וְאֵתָה אִמְרַת פְּרִי עֵץ הָדָר? אֱלֹא סוּד הַדְּבָר, שֶׁכָּתוּב וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלֶע אֲשֶׁר לְקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִיֶּאֱהָ אֶל הָאָדָם. וְכָתוּב עֵצִים מִעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי, וְזֶהוּ פְּרִי עֵץ הָדָר. מִנְיָן לָנוּ שֶׁאָדָם נִקְרָא עֵץ? שֶׁכָּתוּב כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה.

כַּפַּת תְּמָרִים, דְּסָלִיק לְשַׁבְּעִין שָׁנִין, וּבִיָּה אֲשֶׁתְּכָלְלוּ שַׁבְּעִין שָׁנִין עַלְאִין. וְדָא אַכְפַּת
וְאֶתְקַשְׁר לְעִילָא וְתַתָּא. וְעַל דָּא אֶקְרִי כַּפּוֹת, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר כְּפִיתוּ, דְּסָלִיק לְהִכָּא
וּלְהִכָּא. הֵדָּא הוּא דְכָתִיב כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָא דִּיִּיקָא.

תרגום לעברית

כַּפַּת תְּמָרִים, שְׁעוּלִים לְשַׁבְּעִים שָׁנִים, וּבֹו נִתְקַנּוּ שַׁבְּעִים שָׁנִים עַלְיוֹנוֹת. וְזֶה כַּפּוֹת
לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְלָכֵן נִקְרָא כַּפַּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כְּפִיתוּ, שְׁעוּלָה לְכָאן וּלְכָאן. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָא, דְּוִקָא.

טקסט הזוהר

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, פְּרִי עֵץ הָדָר דָּא מְזִבַּח, דְּעָבִיד פִּירִין, וְסָלִיק אַבִּין לְכָל סְטָרִין. מַאי
טַעְמָא. בְּגִין דְּכָל ע' שָׁנִין, יִהְיֶינָא לָהּ חוּלְקָא, וְאֶתְבָּרְכָא מְכָלְהוּ. מַאי קָא מִיִּירִי. בְּגִין
דְּמֵאן דְּחֻטִּי לְגַבִּי מְזִבַּח, בְּכָלְא חֻטִּי, דְּהָא כְּפִית לְקַבְּלִי הָהוּא דְכַפִּית לְעִילָא, וְעַל דָּא
אֶתְקַשְׁר דָּא בְּדָא, פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים וְלֹא כְתִיב וְכַפַּת תְּמָרִים.

תרגום לעברית

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, פְּרִי עֵץ הָדָר - זֶה מְזִבַּח, שְׁעוּשָׁה פְּרוֹת, וּמַעְלָה נִצָּנִים לְכָל הַצְּדָדִים. מַה
הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁכָל שַׁבְּעִים הַשָּׁנִים נוֹתְנִים לָהּ חֵלֶק, וְהִיא מֵתְבָּרַכַת מְכָלָם. מַה זֶה
אוֹמֵר? מִשּׁוֹם שֶׁמִּי שְׁחוּטָא אֶל הַמְזִבֵּחַ, הוּא חוּטָא בְּכָל, שְׁהָרִי כַּפּוֹת כְּנֶגֶד אוֹתוֹ שְׁכַפּוֹת
לְמַעְלָה, וְלָכֵן נִקְשְׁרוּ זֶה עִם זֶה, פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים, וְלֹא כְתוּב וְכַפַּת תְּמָרִים.

טקסט הזוהר

כְּתִיב (וִיקְרָא ז') זֹאת מִשְׁחַת אֶהְרֹן וּמִשְׁחַת בְּנָיו. מַאי קָא מִיִּירִי. אֱלָא, זֹאת: דָּא מְזִבַּח,
דְּאֶתְמַשַּׁח עַל יְדָא דְּאֶהְרֹן, דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת) וּמִשְׁחַת אֶת מְזִבֵּחַ הָעוֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו.
וּמִשְׁחַת (ס"א זו מִשְׁחַת) בְּנָיו, דְּהָא מְכָלְהוּ אֶתְמַשַּׁח, וְאֶתְרַבִּי, וְאֶתְבָּרְכָא, וְאֶתְדַּכָּא.

כתוב (ויקרא ז) זאת משחת אהרן ומשחת בניו. מה זה אומר? אלא זאת - זה מזבח, שנמשח על יד אהרן, שכתוב ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו. ומשחת (זו משחת) בניו, שהרי נמשח מכלם, ומתגדל ומתברך ומטהר.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ד ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

תא חזי, בחדג סוכבים את המזבח זמנא חדא בכל יומא, ושבעה זמנין לבתר. מאי קא מיירי. אלא, למלכא דזמין אושפיזין, ואתעסק בהו, והוה ליה למלכא בת יחידא, אמרה ליה, מארי מלכא, בגין אושפיזין לא אשגחת עלי. אמר ליה, חזיך ברתך פרקטא חדא אסליק לך בכל יומא,

תרגום לעברית

בא ראה, בחדג סוכבים את המזבח פעם אחת בכל יום, ואחר כך שבע פעמים. מה זה אומר? אלא, למלך שהזמין אורחים והתעסק עמם, והיתה למלך בת יחידה. אמרה לו: אדוני המלך, משום האורחים לא שמת לב אלי? אמר לה: חזיך בתי, מנה אעלה לך בכל יום, (ששוחה ככלם).

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.